

Mala učionica, velike životne kompetencije

Pravo učenje ne nastaje samo kroz sadržaje i ocjene, nego kroz osjećaj sigurnosti, podrške i pripadnosti. Kompetencije se razvijaju polako, kroz razgovore, greške, male pobjede i učionicu u kojoj zajedno rastu i učenici i nastavnici.

Razvoj kompetencija u učionici mnogo je više od usvajanja nastavnih sadržaja. Kao nastavnici često želimo da naši učenici budu samostalni, odgovorni, empatični, kreativni i spremni za sve izazove koje život donosi. Trudimo se da ih naučimo ne samo da čitaju, pišu i računaju, nego i da budu dobri ljudi, da razumiju druge, da sarađuju, pomažu i vjeruju u sebe. Međutim, u toj želji ponekad i sami sebi postavimo prevelika očekivanja.

Često mislimo da moramo postići sve odjednom, da svaki učenik mora odmah pokazati napredak i da svaka aktivnost mora dati vidljive rezultate. A istina je da razvoj kompetencija nije brz ni

jednostavan proces. Djeca rastu različitim tempom, uče kroz iskustva, greške, razgovore, podršku i vrijeme koje im posvetimo. Nekada će jedna lijepa riječ, razgovor nakon časa ili osjećaj prihvaćenosti učiniti više nego savršeno isplanirana aktivnost.

U radu sa učenicima svakodnevno učimo i mi nastavnici. Učimo da nije najvažnije da sve bude idealno, nego da djeca osjećaju sigurnost, razumijevanje i podršku. Nije neuspjeh ako nekada ne ostvarimo sve što smo zamislili. Važno je da ne odustanemo od stvaranja učionice u kojoj se učenici osjećaju viđeno, prihvaćeno i ohrabreno da budu najbolja verzija sebe.

Pravo učenje nastaje onda kada učenik naučeno zna povezati sa životom, kada razumije emocije, poštuje druge i vjeruje da može uspjeti. Upravo zato razvoj kompetencija nije samo obrazovni cilj, nego proces u kojem zajedno rastemo, i učenici i nastavnici.

Tags

#razvoj kompetencija u učionici između sadržaja i stvarnog života

Collections

Objava

Razvoj kompetencija